

Удовиченко О. Підготовка майбутніх учителів інформатики до професійної діяльності засобами електронних освітніх ресурсів. *Освіта. Інноватика. Практика*, 2018. № 1 (4). С. 58-64.

Udovichenko O. Preparation of future computer science teachers to professional activity by means of electronic educational resources. *Education. Innovation. Practice*, 2018. Issue 1 (4). P. 58-64.

УДК 378.018.43:004-057.875

Удовиченко Ольга

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка, Україна

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАСОБАМИ ЕЛЕКТРОННИХ ОСВІТНІХ РЕСУРСІВ

Анотація. У статті теоретично обґрунтовано й експериментально підтверджено модель підготовки майбутніх учителів інформатики до професійної діяльності засобами електронних освітніх ресурсів. Визначено термін «готовність до професійної діяльності». Описано його компонентну структуру. охарактеризовано взаємно пов'язані структурні компоненти моделі (концептуальний, змістовий, процесуальний, оцінний), етапи залучення електронних освітніх ресурсів (підбір/удосконалення/розробка електронних освітніх ресурсів, впровадження електронних освітніх ресурсів, аналіз результатів), форми (лекції-консультації, лабораторні практикуми, семінари, самостійна робота, змішане навчання, відеоконференції), методи (проблемно-пошукові, евристичні, метод проектів, тренінги тощо) й засоби (електронні навчальні видання, електронні засоби навчального призначення, комп'ютерні навчальні системи, педагогічні програмні засоби, електронні навчально-методичні матеріали), що забезпечують якісну підготовку майбутнього учителя інформатики до професійної діяльності, засобами електронних освітніх ресурсів.

Для визначення рівня сформованості кожного компонента готовності до професійної діяльності (предметна, методична, психологічна) розроблено критерії (теоретичний, технологічний, особистісний), показники (обсяг знань, глибина знань, процесуальні дії, мотивація, самоаналіз) та рівні (фактичний, операційний, аналітико-синтетичний, творчий).

Ключові слова: підготовка вчителя інформатики, готовність до професійної діяльності, електронні освітні ресурси, модель підготовки майбутніх учителів інформатики.

Постановка проблеми. Провідною стратегією розвитку українського суспільства та всіх галузей народного господарства є входження України до єдиного європейського та світового простору, в тому числі й освітнього. Передумовою цього процесу є запровадження нових парадигм освіти, що розглядають орієнтацію на інтереси особистості і відповідають сучасним тенденціям суспільного розвитку. Вітчизняна система вищої освіти має незаперечні досягнення в підготовці кваліфікованих фахівців. Однак характерною особливістю сучасного етапу розвитку цієї системи є потреба впровадження наукомістких технологій в усіх сферах суспільства. Це обумовлює появу нових парадигм освіти, які базуються на принципово нових підходах щодо її інформатизації.

Проблемам упровадження інформаційних технологій у сферу освіти присвячено значну кількість державних програм і проектів. Так, Закони України «Про освіту» (2017 р.), «Про вищу освіту» (2018 р.), «Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року» (2013 р.), «Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні» (2013 р.), Концепція «Нової української школи» (2016 р.) спрямовані на забезпечення умов ефективного використання сучасних комп'ютерних технологій і вдосконалення навчально-виховного процесу в усіх закладах освіти, у тому числі й у вищих педагогічних навчальних закладах. Ефективність цього процесу значною мірою залежить не лише від обсягів інвестування у комп'ютерні технічні і програмні засоби, а й від рівня фахової підготовки вчителя та комп'ютерно орієнтованого методичного забезпечення навчального процесу.

Особливої актуальності ці питання набувають у фаховій підготовці майбутніх учителів інформатики. Суттєва роль при цьому належить електронним освітнім ресурсам, які швидко проникають в усі сфери суспільства, в тому числі і в освіту, де активно використовуються електронні освітні ресурси як засіб навчання. Проте переважна частина дисциплін, спрямованих на фахову підготовку майбутнього учителя інформатики, вивчається з обмеженим застосуванням інформаційних технологій, що не забезпечує належної систематичності та наступності у навчанні.

У більшості випадків відсутня система цілеспрямованого добору та використання електронних освітніх ресурсів, що не дозволяє сформувавши у студента, майбутнього учителя інформатики, сприйняття цих технологій як цілісної системи сучасних засобів навчання.

Аналіз актуальних досліджень Упровадження електронних освітніх ресурсів у навчальний процес підготовки вчителя інформатики розглядається у ряді праць українських та закордонних авторів, є предметом серйозного обговорення на науково-практичних та науково-методичних конференціях, а також у фахових періодичних виданнях. Зокрема, теоретичні та методологічні підходи в підготовці вчителя розглядали Т. Дерєка, О. Лаврєнтьєва, Ю. Лянной, О. Набока, В. Прошкін, Н. Рїдей, О. Семенов, М. Солдатенко, В. Стрєльников та інші, різні аспекти проблеми підготовки вчителя інформатики до професійної діяльності розглядалася у дисертаційних роботах Л. Брескіної, В. Дем'яненко, М. Золочєвської, Н. Морзе, В. Олексюка, М. Рафальської, Г. Цибко та інших, окремі аспекти багатогранної проблеми використання та створення електронних освітніх ресурсів досліджено у працях Н. Балик, Л. Білоусової, Л. Брескіної, В. Вємбер, Л. Гризун, О. Кузьмінської, Л. Кухар, Н. Морзе, В. Олексюка, І. Роберт, З. Сейдаметової, О. Семенїхіної, Є.М. Смирнової-Трибульської та інших.

Однією з головних причин посиленої уваги до впровадження електронних освітніх ресурсів є зручність та простота їх використання, наявні у них інструменти пошуку, аналізу, узагальнення інформаційного вмісту та подальшого його використання. У процесі професійної діяльності учителю інформатики доводиться вирішувати завдання, пов'язані з пошуком наявних електронних освітніх ресурсів, аналізом доцільності їх використання у навчальному процесі, створенням електронних освітніх ресурсів для підтримки власної професійної діяльності. Такі навички мають закладатися ще під час професійної підготовки, що наразі є одним із провідних завдань вищої педагогічної освіти.

Водночас проблеми залучення електронних освітніх ресурсів як засобів навчання у процес підготовки вчителів інформатики залишаються і потребують більш глибокого вивчення. Аналіз науково-педагогічних джерел та моніторинг наявного стану професійної підготовки майбутніх учителів інформатики дозволив виділити наявні суперечності:

- між рівнем розвитку й поширення сучасних електронних освітніх ресурсів та недостатньою ефективністю їх впровадження у процес навчання інформатичних дисциплїн;
- між вимогами інформаційного суспільства до результату підготовки вчителів інформатики у відповідності до рівня розвитку інформаційних технологій та відсутністю ефективних моделей такої підготовки, що спираються на електронні освітні ресурси;
- значною кількістю інформатичних курсів у фаховій підготовці майбутніх учителів інформатики та недостатнім їхнім навчально-методичним супроводом.

Мета статті: обґрунтування, розробка та експериментальна перевірка моделі підготовки майбутніх учителів інформатики до професійної діяльності засобами електронних освітніх ресурсів.

Методи дослідження.

- теоретичні: аналіз монографій, дисертаційних досліджень, статей, матеріалів науково-практичних конференцій, психолого-педагогічної, методичної, спеціальної літератури з проблем впровадження електронних освітніх ресурсів в освітній процес, законодавчої та нормативної документації з питань вищої освіти з метою визначення нормативної бази дослідження і впровадження його результатів; узагальнення та систематизація вітчизняного та закордонного досвіду використання електронних освітніх ресурсів у процесі підготовки вчителів інформатики, особистого педагогічного досвіду використання електронних освітніх ресурсів у навчальному процесі; моделювання для розробки моделі підготовки майбутніх учителів інформатики до професійної діяльності засобами електронних освітніх ресурсів;

- емпіричні: педагогічне анкетування, опитування, бесіди з учителями, студентами, спостереження за процесом і результатами вивчення інформатичних дисциплїн з метою визначення реального стану підготовки вчителя, використання електронних освітніх ресурсів, методів перевірки якості освіти;

- методи математичної статистики (критерій Ст'юдента для порівняння середніх та метод χ^2 Пірсона) для кількісного та якісного аналізу результатів педагогічного експерименту.

Виклад основного матеріалу. Системний аналіз наявних електронних ресурсів, проведений на початку дослідження, дозволив окремою групою виділити електронні освітні ресурси, під якими розуміють навчальні, наукові, інформаційні, довідкові матеріали та засоби, розроблені в електронній формі та представлені на носіях будь-якого типу або розміщені у комп'ютерних мережах, які відтворюються за допомогою електронних цифрових технічних засобів і необхідні для

ефективної організації навчально-виховного процесу, в частині, що стосується його наповнення якісними навчально-методичними матеріалами.

Системний аналіз функціонального призначення таких ресурсів підтвердив доцільність їх використання як засобів сучасного навчання, у тому числі у підготовці вчителя інформатики, оскільки професійна діяльність останнього передбачає формування у молоді інформаційної картини світу у відповідності до стану та перспектив розвитку сучасних інформаційних технологій.

Це актуалізує проблему підготовки вчителя інформатики засобами електронних освітніх ресурсів, результатом якої є готовність до професійної діяльності. За термінологічним аналізом готовність вчителя інформатики до професійної діяльності сприймаємо як складне особистісне утворення, сутність якого становить сукупність взаємопов'язаних складових: предметної (оволодіння спеціальними інформатичними знаннями), методичної (оволодіння прийомами та методами навчання інформатики) та психологічної (наявність особистісних якостей, необхідних для фахівця), яка забезпечує поточну реалізацію педагогічної діяльності і є підґрунтям для подальшої творчої самореалізації та професійного самовдосконалення вчителя інформатики.

Проведене опитування учнів загальноосвітніх навчальних закладів та вчителів шкіл підтвердили з одного боку, потребу удосконалення навчального процесу в галузі інформатики, а з іншого недостатню активність щодо залучення електронних освітніх ресурсів у процес такої підготовки, а тому актуальною виявилася побудова моделі підготовки вчителя інформатики, яка б у своїй основі спиралася на електронні освітні ресурси як основні засоби навчання.

Поняттєвий аналіз підтверджує, що підготовка вчителя інформатики – це складний багатогранний процес, результатом якого виступає готовність майбутнього учителя інформатики до професійної діяльності – складне інтегроване особистісне утворення, сутність якого становить сукупність взаємопов'язаних складових: предметної (оволодіння спеціальними інформатичними знаннями), методичної (оволодіння прийомами та методами навчання інформатики) та психологічної (наявність особистісних якостей, необхідних для фахівця), яка забезпечує поточну реалізацію педагогічної діяльності та є підґрунтям для подальшої творчої самореалізації і професійного самовдосконалення.

Орієнтація сучасних освітніх технологій на високий рівень автоматизації й застосування електронних освітніх ресурсів у навчанні вимагає науково обґрунтованого супроводу та наявності відповідного навчально-методичного забезпечення, що обумовлює актуальність удосконалення професійної підготовки майбутніх учителів інформатики у бік активного застосування електронних освітніх ресурсів як провідних засобів навчання. Таке удосконалення передбачає побудову, теоретичне обґрунтування і впровадження моделі підготовки майбутніх учителів інформатики до професійної діяльності засобами електронних освітніх ресурсів.

Розроблена модель (рис.1) методологічною основою має системний, інформаційний, професійно-особистісний, діяльнісний, компетентнісний, синергетичний підходи, загальні дидактичні та специфічні принципи підготовки майбутніх учителів інформатики засобами електронних освітніх ресурсів, серед яких нами виділено принципи проблемності, активності та свідомості навчання, систематичності та послідовності, наочності, формування як алгоритмічних, так і евристичних прийомів розумової діяльності, систематичного розвитку основних видів мислення (наочно-дійового, наочно-образного та абстрактного), індивідуалізації та диференціації, принцип орієнтації на застосування електронних освітніх ресурсів, зв'язку навчання з життям, суб'єктності, створення електронного освітнього середовища, рефлексивності. Розроблена модель передбачає використання таких форм, як лекції-консультації, лабораторні практикуми, семінари, самостійну роботу, змішане навчання, відеоконференції, проблемно-пошукових методів, евристичних, методу проєктів, тренінгів тощо та засобів електронних освітніх ресурсів як провідних у професійній підготовці вчителя. [1-7]

Уточнення терміну «готовність майбутніх учителів інформатики до професійної діяльності» обумовило вибір критеріїв, показників та рівнів, які характеризують таку готовність. Зокрема, під час визначення рівнів готовності майбутніх учителів інформатики до професійної діяльності слід спиратися на такі показники, як обсяг та глибина знань (теоретичний критерій), рівень виконання процесуальних дій (технологічний критерій), рівень мотивації та самоаналізу майбутніх учителів інформатики (особистісний критерій). Запропонована структура готовності майбутніх учителів інформатики до професійної діяльності передбачає чотири рівні: фактичний, операційний, аналітико-синтетичний та творчий.

Навчально-методичний супровід реалізації розробленої моделі передбачає виважене поєднання традиційних та інноваційних технологій, які базуються на зростанні ролі мікрогрупових колективних форм організації навчального процесу, акцентуванні уваги на самостійній роботі студентів з обов'язковим використанням як дібраних відкритих освітніх ресурсів (зокрема, курси з

ресурсу Coursera), так і авторських, серед яких електронний підручник «Інформаційні системи», «Обчислювальний практикум». За результатами дослідження розроблено навчально-методичні комплекси для курсів «Інформатика», «Вибрані питання інформаційних технологій» та «Практика з виготовлення мультимедійних засобів навчання», які є значущими у професійній підготовці вчителів інформатики та можуть бути впроваджені в професійну підготовку вчителів інформатики.

Порівняння одержаних проміжних і кінцевих результатів педагогічного експерименту підтвердило ефективність розробленої моделі. Проведений аналіз результатів формувального етапу експерименту в контрольних та експериментальних групах свідчить про результативність упровадження у процес фахової підготовки майбутніх учителів інформатики авторських навчальних і методичних розробок, яка підтверджена статистичними критеріями Стьюдента і Пірсона на рівні значущості 0,05.

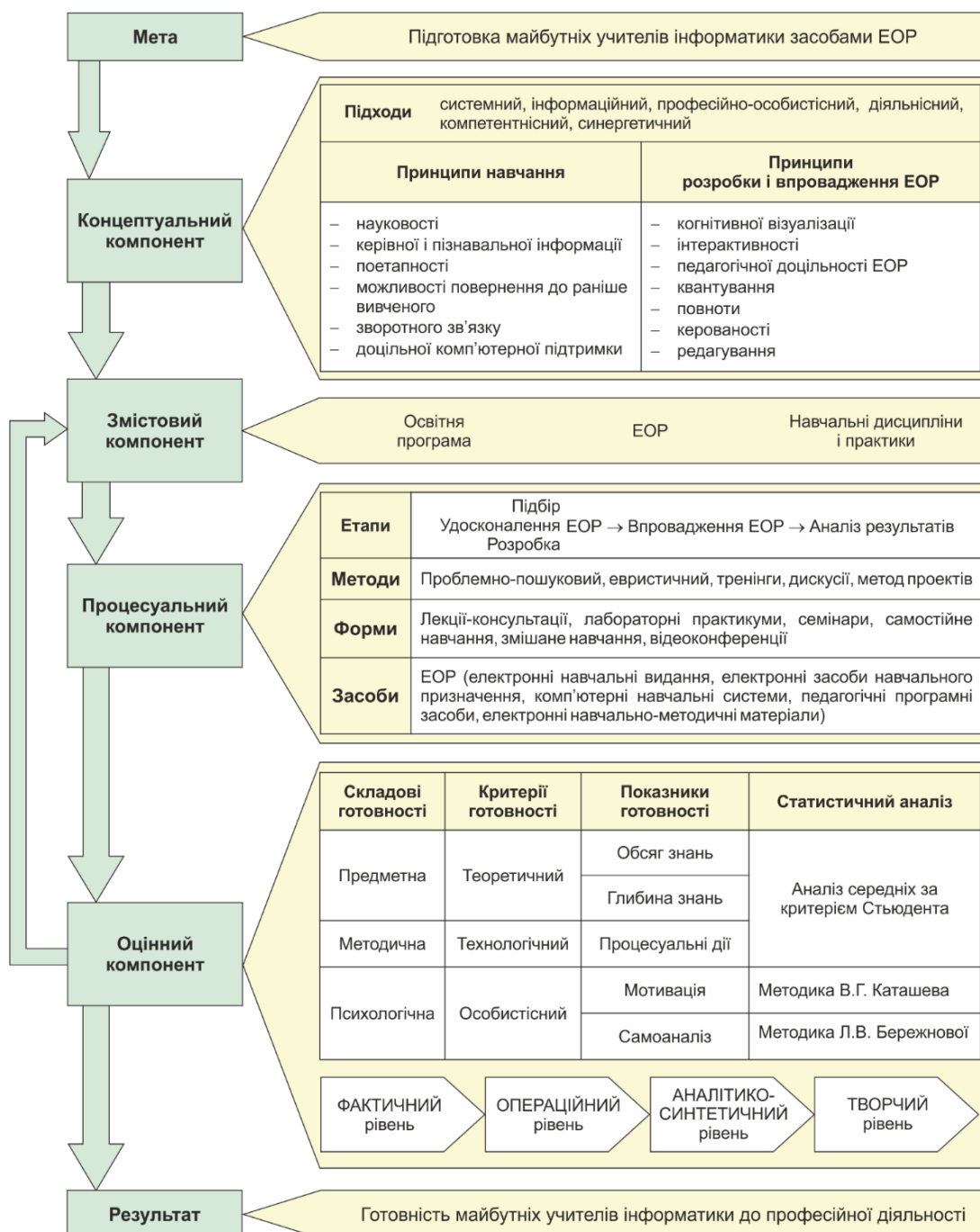

Рис. 1. Модель підготовки майбутніх учителів інформатики до професійної діяльності засобами електронних освітніх ресурсів

Якісні й кількісні зміни за кожним із показників підтверджує позитивна динаміка рівнів сформованості готовності майбутніх учителів інформатики контрольної та експериментальної груп. Зокрема:

- показник «Обсяг знань» статистично відрізнявся – в експериментальній групі відбулося збільшення кількості студентів з аналітико-синтетичним і творчим рівнями на 34% і 12,8% відповідно, у контрольній групі таке збільшення є меншим – на 29,3% і 5,5% відповідно. Вважаємо, що саме залучення авторських навчально-методичних матеріалів стало тією базою, завдяки якій відбулося покращення даного показника;

- статистично збільшився показник «Глибина знань», а саме: динаміка кількості студентів з аналітико-синтетичним і творчим рівнями для експериментальної групи на 39,4% і 29,8% відповідно, для контрольної групи – лише на 21,1% та 8,2% відповідно. Серед чинників, які сприяли такому покращенню, зафіксовано: збільшення тем курсових проектів та індивідуальних робіт, пов'язаних із залученням електронних освітніх ресурсів у процес фахової підготовки майбутніх учителів інформатики;

- динаміка рівнів за показником «Процесуальні дії» показала, що кількість студентів з операційним рівнем готовності у експериментальній групі збільшилася на 6,4%, з аналітико-синтетичним рівнем – на 24,5%, з творчим рівнем – на 13,8%; для контрольної групи – на 18,3%, на 19,2% і на 0% відповідно. Установлено, що покращенню показника сприяло впровадження авторських навчально-методичних матеріалів та орієнтація на практично-орієнтовані проекти;

- статистично збільшився показник «Мотивація» особистісного критерію: для експериментальної групи на операційному рівні незначне збільшення студентів на 3,2%, з аналітико-синтетичним рівнем на 54,3%, з творчим рівнем на 1,1% відповідно; для контрольної групи з операційним рівнем маємо суттєве збільшення студентів на 37,7%, з аналітико-синтетичним рівнем на 20,2%, з творчим рівнем на 0,9%. Це говорить про важливість участі студентів у семінарах із залученням засобів електронних освітніх ресурсів та використання авторських електронних освітніх ресурсів у процесі їх фахової підготовки;

- за показником «Самоаналіз» особистісного критерію встановлено, що: для експериментальної групи кількість студентів з аналітико-синтетичним рівнем збільшилася на 14,9%, з творчим рівнем – на 12,7%, для контрольної групи – з аналітико-синтетичним рівнем маємо несуттєве збільшення студентів на 4,6%, з творчим рівнем зростання є незначно більшим і склало 5,5%. Уважаємо, що основним чинником забезпечення підвищення цього показника є навчання за розробленою моделлю підготовки.

Висновки. Експериментально перевірена модель підготовки майбутніх учителів інформатики до професійної діяльності засобами електронних освітніх ресурсів може впроваджуватися у заклади вищої освіти України та у систему підвищення кваліфікації вчителів інформатики. Подальших наукових пошуків потребує проблема визначення шляхів удосконалення галузевого стандарту для закладів вищої освіти з урахуванням вимог інформаційного суспільства до підготовки майбутніх учителів інформатики, проблема використання електронних освітніх ресурсів для підвищення ефективності самостійної навчальної та науково-дослідної роботи майбутніх учителів інформатики, розвиток професійних компетентностей учителя інформатики засобами електронних освітніх ресурсів в умовах неформальної та інформальної освіти.

Список використаних джерел

1. Семеніхіна О.В., Шамоля В.Г., Удовиченко О.М., Юрченко А.О. Інформатика в схемах і таблицях : навч. посіб. Суми: Видавництво «МакДен», 2013. 76 с. Рекомендовано Вченою радою СумДПУ ім. А. С. Макаренка (протокол № 10 від 27.05.2013 р.)
2. Семеніхіна О.В., Удовиченко О.М. Використання технологій відеозв'язку в навчальному процесі. *Педагогічний альманах: Збірник наукових праць*. Херсон, 2010. Вип. 7. С. 167-171.
3. Семеніхіна О.В., Удовиченко О.М., Юрченко А.О. Електронний підручник «Інформаційні системи» як затребуваний освітній ресурс у практиці сучасного вищого навчального закладу. *Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах*. Київ, 2014. №3(51). С. 15-22.
4. Семеніхіна О.В., Шамоля В.Г., Удовиченко О.М., Юрченко А.О. Проблема формування вмінь інтерпретувати «комп'ютерний» результат у підготовці вчителя фізико-математичного профілю. *Педагогіка вищої та середньої школи : Збірник наукових праць*. Кривий Ріг, 2015. Вип. 46. С. 85-89.
5. Шамоля В.Г., Удовиченко О.М. Використання електронних освітніх ресурсів у підготовці бакалаврів, майбутніх вчителів інформатики (на прикладі вивчення схемографіки пристроїв ЕОМ засобами електронного підручника). *Гуманізація навчально-виховного процесу : збірник наукових праць*. Слов'янськ, 2017. № 4(84). С. 190-203.

6. Olena V. Semenikhina, Vladimir G. Shamonya, Olga N. Udovychenko, Artem A. Yurchenko. Electronic Textbook in the Context of Educational Trends and Modern Internet Technologies. ZMNP, 2014. Vol.(2), № 2. Pp. 99-107.
7. Удовиченко О.Н. Электронный учебник как современное средство обучения: анализ определений. Вестник ТулГУ. Серия «Современные образовательные технологии в преподавании естественнонаучных дисциплин». Тула: Изд-во ТулГУ, 2013. Вып. 12. С. 197-203.

References

1. Semenikhina O.V., Shamonia V.H., Udovychenko O.M., Yurchenko A.O. Informatyka v skhemakh i tablytsiakh : navch. posib. Sumy: Vydavnytstvo «MakDen», 2013. 76 s. Rekomendovano Vchenoiu radoiu SumDPU im. A. S. Makarenka (protokol № 10 vid 27.05.2013 r.)
2. Semenikhina O.V., Udovychenko O.M. Vykorystannia tekhnolohii videozviazku v navchalnomu protsesi. Pedagogichnyi almanakh: Zbirnyk naukovykh prats. Kherson, 2010. Vyp. 7. S. 167-171.
3. Semenikhina O.V., Udovychenko O.M., Yurchenko A.O. Elektronnyi pidruchnyk «Informatsiini systemy» yak zatrebuvanyi osvittii resurs u praktytsi suchasnoho vyshchoho navchalnoho zakladu. Informatyka ta informatsiini tekhnolohii v navchalnykh zakladakh. Kyiv, 2014. №3(51). S. 15-22.
4. Semenikhina O.V., Shamonia V.H., Udovychenko O.M., Yurchenko A.O. Problema formuvannia vmyn interpretuvaty «kompiuternyi» rezultat u pidhotovtsi vchytelia fizyko-matematychnoho profilii. Pedagogika vyshchoi ta serednoi shkoly : Zbirnyk naukovykh prats. Kryvyi Rih, 2015. Vyp. 46. S. 85-89.
5. Shamonia V.H., Udovychenko O.M. Vykorystannia elektronnykh osvittikh resursiv u pidhotovtsi bakalavriv, maibutnykh vchyteliv informatyky (na prykladi vyvchennia skhemohrafiky prystroiv EOM zasobamy elektronnoho pidruchnyka). Humanizatsiia navchalno-vykhovnoho protsesu : zbirnyk naukovykh prats. Sloviansk, 2017. № 4(84). S. 190-203.
6. Semenikhina Olena V., Shamonya Vladimir G., Udovychenko Olga N., Yurchenko Artem A.. Electronic Textbook in the Context of Educational Trends and Modern Internet Technologies. ZMNP, 2014. Vol.(2), № 2. Pp. 99-107.
7. Udovychenko O.N. Elektronny uchebnyk kak sovremennoe sredstvo obucheniya: analiz opredeleniy. Vestnyk TulHU. Seryia «Sovremennye obrazovatelnye tekhnolohyy v prepodavanii estestvennonauchnykh dystsyplin». Tula: Yzd-vo TulHU, 2013. Вып. 12. С. 197-203.

ПОДГОТОВКА БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ ИНФОРМАТИКИ К ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СРЕДСТВАМИ ЭЛЕКТРОННЫХ ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ РЕСУРСОВ Удовиченко Ольга

Сумский государственный педагогический университет имени А.С.Макаренко, Украина

Аннотация. В статье теоретически обоснована модель подготовки будущих учителей информатики к профессиональной деятельности средствами электронных образовательных ресурсов, которая включает взаимосвязанные структурные компоненты (концептуальный, содержательный, процессуальный, оценочный), этапы привлечения электронных образовательных ресурсов (подбор/ усовершенствование/ разработка ЭОР, внедрение ЭОР, анализ результатов), формы (лекции-консультации, лабораторные практикумы, семинары, самостоятельная работа, смешанное обучение, видеоконференции), методы (проблемно-поисковые, эвристические, метод проектов, тренинги и т.д.) и средства (электронные учебные издания, электронные средства учебного назначения, компьютерные обучающие системы, педагогические программные средства, электронные учебно-методические материалы), которые обеспечивают качественную подготовку будущего учителя информатики к профессиональной деятельности, средствами ЭОР. Для определения уровня сформированности готовности к профессиональной деятельности учителя информатики для каждой составляющей (предметная, методическая, психологическая) разработаны критерии (теоретический, технологический, личностный), показатели (объем знаний, глубина знаний, процессуальные действия, мотивация, самоанализ) и уровни (фактический, операционный, аналитико-синтетический, творческий).

Ключевые слова: подготовка учителя информатики, готовность к профессиональной деятельности, электронные образовательные ресурсы, модель подготовки будущих учителей информатики.

**PREPARATION OF FUTURE COMPUTER SCIENCE TEACHERS TO PROFESSIONAL ACTIVITY
BY MEANS OF ELECTRONIC EDUCATIONAL RESOURCES****Udovychenko Olha***Makarenko Sumy State Pedagogical University*

Abstract. *In the work it is concretized the concept of "readiness of future computer science teachers to professional activity", which is regarded as a complex integrated personal formation, the essence of which is a set of interrelated components: substantive (mastery of special informational knowledge), methodical (mastering techniques and methods of teaching computer science) and psychological (availability of personal qualities necessary for professional), which ensures ongoing realisation of pedagogical activities and is the basis for further creative self-realization and professional self-development. Structural components of professional readiness of the computer science teacher were theoretically grounded. Criteria and indicators of professional readiness of the computer science teacher allow us to characterize the levels of readiness to implement professional activities. Depending on the degree of readiness of the computer science teacher four levels were singled out: factual, operational, analytic-synthetic, creative. The developed model of training of future computer science teachers to professional activity by means of electronic educational resources reflects the relevant purpose of organizational-pedagogical activities, conceptual framework, substantial and procedural block, the diagnosis and description of the result of its implementation.*

Key words: *readiness for professional activity, readiness of the computer science teacher, electronic educational resources, the model of training of future computer science teachers.*